

Csihák György (Zürich):

Mi az, hogy NYUGAT?

Házasság? Család? Nemzet? Műveltség?

Napjainkban sokan jogosan felteszik ezt a kérdést: létezik-e még az, hogy „Nyugat”?

Mi teszi, a Nyugatot Nyugattá? Válaszuk: négy dolog – a házasság, a család, a nemzet és a műveltség. *Lényegében ez az igazság.*

Nyugaton a házasság – kiment a divatból. „A papír nem tart össze” – a jelszó, ezért egyszerűen összeköltöznek fiaink és leányaink. A család, az iskola, a társadalom tudomásul veszi. Sőt: azok is szétválnak, szétköltöznek, akik az előzőekben együtt adóztak – mert a személyre szóló adórendszer is erre ösztönöz: két ember összeadott jövedelme után több jövedelemadót kell fizetni, mint ugyanezért a jövedelemért, ha kétféle van választva. Sok nagyvállalat kevesebb jövedelemadót fizet, mint sok család. *Tehát az állam, a „modern” adórendszerrel családellenes.*

Ebből egyenesen következik, hogy a *házasságkötés* ünneplése is, legfeljebb több napig tartó mulatozásból áll, ha egyáltalán megünneplik – mert ha csak összeköltöznek, akkor elég egy „buli”. Hiszen az egész amúgy is, csak egy „buli”, akkor is, ha közben odakeveredik egy gyermek is. Semmi gond, ha elválnak, akkor majd az egyik héten nálam lesz, a másik héten a másikonál. Így jön azután, hogy ma Magyarországon minden harmadik gyermek „egyszemélyes családban” (ez egy új kifejezés) nő fel. Felnő – de hogyan? *Család nélkül.* Szokás mondani, hogy a jövő a fiatalok kezében van. A mi jövőnk tényleg ezeknek az „egyszemélyes fiataloknak” a kezében van? Bejelentem aggályomat. Ma már a szülők többsége is, a szinte minden második falu határában szerveződő „fesztiválon” nő fel, ahol már *csak* gitározni tudó, histórikusan vonagló, rekedt hangú dervisek üvöltözését élvezik, miközben mindkét karjukat égnék tartva himbálóznak. Arról se feledkezzünk meg, hogy ilyen helyen egyre több kábítószert fogyasztanak. Szereplők és közönség egyaránt.

Amennyiben gyermekeink ilyen „családokban” nőnek fel, akkor a társadalomból, ha tesszik – *a nemzetből* - kivész az alapvető összetartó erő. Diktatúrában ez cél is. Az Európai Unióban amúgy is feleslegesnek tekintik a nemzetet: el kell haljon. *A nemzetnevelés* teljesen kiment a divatból. Helyette valami közös Európáról álmodoznak, anélkül, hogy bárki meghatározná földrajzi határait, belső keretét, rendjét, jövőjét. Nincs meghatározva a kilépés módja sem – ezért végnélküli kaland a „brexit” is. *Házasság, család és nemzet képzése nélkül pedig miféle nemzet kerekedik?*

Évszázados „fejlesztés” eredményeként a nőkkel elfelejtetik természetes feladatukat. A nő, Istentől kapott kegyelemként, de ha tetszik a természettől, arra van teremtve, hogy benne folytatódjék a teremtés. Ez nem választás, vagy egyéni elhatározás dolga. A döntés születésük – vagy talán már fogantatásuk – pillanatában, visszavonhatatlanul megessik. Természetes dologként, valaha a férfiakat küldték vadászni, csatázni, és a nőket óvták, néha elrabolták. Miért? Mert, ha egy közösség elveszítette a férfiakat, de ha legalább egy megmaradt, akkor még lehetett reménye a megmaradásra, sőt még a szaporodásra is. Ellemben, ha elvesztette valamely okból az összes nőjét, az akkor a közösség végső pusztulását jelentette. Ez ilyen egyszerű és kár elfelejteni.

Világszerte megtették dolgukat a szüfrassetek és kiharcolták a nők *egyenjogúságát*. Ettől még nem lettek a férfiakkal se *egyenrangúak*, se *egyenlőek*. Viszont, teljesen másként ment a dolog a lovasműveltségben, ahol a női egyenjogúság, vagy egyenrangúság fel sem merült. A munkamegosztás természetes volt és így az ember megítélése is természetes alapokon történt.

A nők nők lehettek, de ők is megtanultak lovagolni, akár a férfiak és el kellett sajátítaniuk a fegyver használatát is, hiszen meg kellett védeniük önmagukat, ha a férfiak például harcba mentek és az ellenség rájuk támadt. A görögök, amikor meglátták a lovasokat, akkor kitalálták a kentaurt és amikor megláttak nőket harcolni, akkor meg az amazont. Ez mind műveltség kérdése.

Ja igen, még hátra van a *műveltség*. Erről senki nem tud semmit. Létezik még ilyen, hogy európai műveltség (idegen szóval kultúra)? Óriási erők működnek azon is, hogy az emberi műveltséget összekeverjék. Ezt szolgálja, a szinte mindegyik földrészen erőltetett művi népvándorlás a (ki)nyitott társadalom érdekében – és a klímahisztéria is.ű

Ez utóbbi egy, az összes többinél veszélyesebb állapotába jutott. Fellázították a fiatalokat a szüleik ellen: az elődök, tehát a szülők felelősek azért, hogy nekik, a mai fiataloknak, valami szörnyűséges jövőjük lesz. Arról már szó sem esik, hogy a Föld teszi, amit akar, minden emberi erőlködés mellett és ellenére. Most – úgy kilencezer éve – melegszik, majd egyszer ismét elkezd hidegülni, és a jég a mai Európa földjén ismét – úgy nagyjából – a Pireneusok, az Alpok, a Kárpátok és a mai Ukrajna közepéig fog érni. Amint ezt a Föld, eddigi élete során rendszeresen és többször is megtette. A kormányok felelőssége volna, hogy erre fölkészítse az emberiséget, a fiatalokat pedig eleik és szüleik tiszteletére nevelje. Ez és ilyen lenne a keresztény család, nemzet és kultúra.

Mi teszi hát a Nyugatot? A házasság? A család? A nemzet? Vagy a műveltség? *Igen, ha van, és ha mindezt összefogja a Jézus tanításán alapuló kereszténység: a keresztény házasság, a keresztény család, a keresztény nemzet, a keresztény műveltség, és – a KERESZTÉNY ÁLLAM.* Mert ismeretes többféle házasság, és ennek függvényében lehet többféle a család, a nemzet, a műveltség és az állam is. A kérdésre a rövidebb, de azért pontos válasz: *a Nyugatot Nyugattá a mindent átszövő kereszténység teszi.*

Pontosabban: tenné – ha a keresztény kultúra ma tényleg átszöné az egészet, de nem szövi. A „nemzetre” pedig még külön vissza kell térni.

Egy szaklapban olvastam. Egy diák megrendült azon, ami az iskolában történt. Levelet írt a Jóistenhez kérdezvén: „Jóisten miért engedted meg? Egy aggódó diák.” A válasz: „Kedves aggódó diák, az iskolából ki vagyok tiltva. Jóisten.”

A legkeresztényibb országokban – lehet válogatni: Olaszország, Spanyolország, Ausztria – házasodhatnak egynemű párok, néhol ilyenek örökbe fogadhatnak gyermeket. Németországban az alkotmánybíróság elrendelte a harmadik végéket, sőt a kérdőíveken a nő és a férfi mellett még egy harmadik kérdés is. Valamire hivatkozva egyesek követelik a keresztény jelvények, szimbólumok eltüntetését a közterekről, tantermekből. Ne sokat törődjünk azzal, hogy abból milyen nemzet lesz, ahol két egynemű ember házasságra léphet és örökbe fogadhat gyermeket. Nekünk csodálatosan szép nemzetfogalmunk van történelmi alkotmányunkban, írásban, régebben, mint Európa bármely más emberi közösségénél.

Ez nem mai dolog, hanem sokévszázados. Kezdődött az újjászületéssel, aminek a neve elegánsan renaissance – azaz reneszánsz. Ez alatt leginkább azt kellett érteni, hogy menjünk vissza a pogány világhoz, a római egyház pedig újuljon meg. És megindult a támadás az oltár és a korona ellen. Az eredmény az lett, hogy a római egyház tényleg megújult, de létrejött a protestantizmus, és a protestálók szétszaggatták a kereszténységet, aminek az egységét máig sem sikerült helyreállítani.

Eredménye lett a demokrácia megszületése és terjedése a modern világunkban. A *democra-tia* görög szó és népuralom a jelentése, – ami talán volt az ókori demokráciákban. Újabban többnyire társadalmi forradalommal kezdődik. Igazán élvezetes olvasmány lehetne bármely lexikonban, ha le lenne írva, hogy mi is az a *forradalom* az emberi társadalomban? Tessék keresni és én is felajánlom a nevezetes tajtékipipát annak, aki megtalálja. Ne a természettudomány területén szíveskedjenek keresgélni, mert ott megtalálható. Szíveskedjenek a társadalomtudományban keresni – mert *ott* nincs. Nincs és nincs. És ebből kellene szülessen

a demokrácia. A demokrácia lényegének és formájának a meghatározására leginkább az USA igényli a találmányi jogot, és ennek következtében megpróbálja találmányát a világon mindenhatóvá kényszeríteni, – akár illik oda, akár nem, – írja egyik könyvében Henry Kissinger. Igazán megható látvány, amikor például Pápua Új-Guinea festett képű, egy szál rongyba burkolt őslakói demokráciát követelnek önmaguknak. A napokban láttam a televízióban.

És eközben megszületik AZ EMBERI JOG. Ez azután tényleg egy fából vaskarika! Igazán. Ma már minden szájából hallható, és bármire ráfogható, hogy az – EMBERI JOG. Van az ENSZ-nek ilyen bizottsága, Európának ilyen bírósága – éppen csak ami nincsen, az az *emberi jog*. Mert nincsen a Tízparancsolatban, nincsen a Függetlenségi Nyilatkozatban és nincsen se az ENSZ, se az Európai Unió alapszabályában. Nincs, sehol nincs és nincs.

Akkor tehát mi az, ami van? *Az emberi ész uralma*. Mert az aztán van. Kiszorult a megérzés, az érzés, az érzelem. Átvette a helyét a logika, a technika, a racionalizmus – és a machiavellizmus (a cél szentesíti az eszközt, a reneszánsz egyik legnagyobb felfedezése). *Megjelent a műtudás* (künstliche Intelligenz) – egyelőre csak robotgép formájában, de a programozása már ott tart, hogy *ez a gép már tanulni is tud*, tapasztalatai alapján már nem csak azt tudja, amit beleprogramoztak. Szinte félelmetes. Az *ember* már megtanulta azt is, hogy miként teheti tönkre saját életfeltételeit a Földön. A fegyverek után föltalálta az emberi agy a tömegpusztító fegyvert. Az ember az egyetlen élőlény, amelyik tömegméretben pusztítja önmagát. Ha lehet hinni bizonyos híreknek, miután átvette az ész az irányítást ott is, akkor így süllyedhetett el az Atlantisz, és megmaradtak gyarmatai – itt és ott. Itt és ma tudnak már csipszet ültetni emberi fejbe, miáltal feleslegessé válhat a tanulás. *És maradna a műtudás*.

Az ember, a házasság és a család után, pusztul a nemzet. Nekünk, magyaroknak csodálatos történelmünk és csodálatos írott alkotmányunk van, amit sikerült már régen a fürdővízzel együtt kiönteni valami ablakon. Abban az alkotmányunkban, a világon először és mindmáig egyedülállóan pontosan meg van határozva nemzetünk. Nemzetünk, ami pusztul – és nekünk ez a legnagyobb veszteség. „Nincs a teremtésben vesztes csak én, nincs árva, csak az én gyermekem” – panaszolja Katona József a Bánk bán-ban.

Magyarországon minden harmadik gyermek „egyszemélyes családban” nő fel.

Nemrégiben a svájci kormány megrendelésére, egy tudományos közösség tanulmányt készített arról, hogy milyen legyen az az iskola, ahonnan 2050-ben sikeres emberek kerülnek elő. A válasz: az iskola olyat tanítson, amit a gépek nem tudnak. Mit mondott Jean-Jacques Rousseau kétszáz éve? „Vissza a természethez!”

Zürich, 2019. szeptember / Földanya hava / Őszelő/ 17.